Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Speranța Clima)
Dosarul nr. 2a-4533/24
(2-24013306-02-2a-11122024)

D E C I Z I E

28 mai 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Diana Corlăteanu și Lucia Bagrin
Grefier Alina Dubenco

examinând, în şedinţă publică, cererea de apel declarată de apelantul Oleg Poalelungi, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 12 septembrie 2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Poalelungi împotriva Întreprinderii Mixte ”ROMPETROL MOLDOVA” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare și restituirea banilor pentru produsele neadministrate, încetarea practicilor comerciale incorecte, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

1. La 1 februarie 2024, reclamantul Oleg Poalelungi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Mixte ”ROMPETROL MOLDOVA” Societate pe Acțiuni (*în continuare ÎM”ROMPETROL MOLDOVA”SA*) cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare și restituirea banilor pentru produsele neadministrate, încetarea practicilor comerciale incorecte, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, obiectul prezentei acțiuni îl constituie contractele de vânzare-cumpărare din 18 decembrie 2023 și practica comercială însoțită de acțiuni înșelătoare comise de reprezentanții pârâtului. Astfel, la 18 decembrie 2023, orele 18:08, aflându-se în incinta magazinului alimentar din *****, filiala ÎM”ROMPETROL MOLDOVA”SA, a cumpărat o plăcintă cu cartof – 20 lei, crenvușcă în aluat – 26 lei, două beri Kozel Dark 0,5 l – 69 lei, Brian cafe – 17,50 lei (cafea care încă nu fusese preparată), achitând în total 132,5 lei.

Punctează că, a cerut vânzătorului să deschidă cele 2 beri, pentru a le servi la mesele amplasate în incinta magazinului, însă vânzătoarea a declarat că nu are ustensilă de deschis sticlele și precum că este interzis consumul de bere în incinta magazinului, deși în cadrul magazinului lipsea cu desăvârșire vreo informație de consum interzis. Drept urmare, a cerut rezilierea contractului și restituirea banilor achitați, însă i-a fost refuzat.
Notează că, la 28 decembrie 2023 a înaintat în adresa pârâtului o reclamație privind restituirea banilor pentru marfa nepreluată, precum și restituirea cheltuielilor pentru formularea reclamației, însă la 10 ianuarie 2024 i-a fost refuzat.
Consideră că prin acțiunile sale pârâtul a comis acțiuni ce pot fi calificate ca utilizare a practicilor comerciale incorecte (înșelătoare) care denaturează comportamentul economic al consumatorului și anume: magazinul comercializează produse care sunt destinate pentru consumatori de diferite categorii; pe tarabele și casieria magazinului lipseau informații privind interzicerea consumării în magazin a produselor pe care le vând; la momentul vânzării, vânzătorul nu a adus la cunoștință cumpărătorului precum că ultimul nu va putea consuma la mesele din magazin a berii procurate; bunurile cumpărate nu erau ambalate sau împachetate pentru a fi transportate; prezența factorilor descriși determină consumatorii la cumpărarea produselor alimentare (berii) din acest magazin.
Consideră că, în circumstanțele date, dacă în magazin era să-i fie prezentată o redactare clară a clauzelor contractuale și dacă făcea în prealabil cunoștință cu acestea, nu ar fi cumpărat produsele sus indicate. Deoarece vânzătorul a aplicat interdicții după ce banii au fost achitați, consideră reclamantul că pârâtul a aplicat față de primul o practică comercială înșelătoare.
Prin prisma articolelor 13 alin. (8)-(9), 14, 15, 16 al Legii privind protecția consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003, articolelor 45, 344 Cod contravențional, articolelor 15, 16 Cod civil, cere reclamantul anularea contractului de vânzare-cumpărare cu restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și restituirea banilor pentru produsele neadministrate în mărime de 133 lei, încetarea practicilor comerciale incorecte conform procedurilor și atribuțiilor stabilite de Codul contravențional, repararea prejudiciului moral în sumă de 3000 lei pentru nesoluționarea în termen a litigiului ce țin de acțiunile ilegale ale vânzătorului și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 500 lei pentru întocmirea reclamației, 300 lei pentru depunerea reclamației, pentru întocmirea acțiunii 1500 lei, înaintarea acțiunii în judecată 300 lei, plata pentru participare la ședințe 500 lei per 1 oră.

Poziţia instanţei de fond:

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 12 septembrie 2024, s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanţe, la 10 octombrie 2024, apelantul Oleg Poalelungi, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 12 septembrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri. A indicat că, motivele de fapt şi de drept vor fi prezentate suplimentar după ce va lua cunoştinţă cu hotărârea motivată, rezervându-și dreptul la apel suplimentar.
4. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 11 decembrie 2024.
5. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2024, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de apelantul Oleg Poalelungi. S-a acordat apelantului Oleg Poalelungi, un termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru prezentarea în secția civilă din cadrul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău a apelului motivat, cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul, a probelor invocate în susținerea apelului, a dovezii de plată a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei. S-a explicat apelantului, că în caz contrar, va avea loc restituirea cererii de apel în corespundere cu prevederile art. 369 alin. (1^1) din Codul de procedură civilă.
6. La 2 ianuarie 2025, apelantul Oleg Poalelungi, a prezentat cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de timbru, înlăturând în termen neajunsurile cererii de apel, dat fiind faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2024 prin care nu s-a dat curs cererii de apel, a fost recepționată la 31 decembrie 2024, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică.
7. Prin încheierea Curţii de Apel Centru din 5 februarie 2025, s-a acceptat spre examinare cererea de apel depusă de apelantul Oleg Poalelungi.

Argumentele părţilor:

8. În motivarea apelului, a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, fiind pasibilă de a fi casată.

Menționează că la dosar, în calitate de probă a fost anexată încheierea organului constatator din 19 decembrie 2023 conform căreia, poliția la data de 18 decembrie 2023 orele 18:24, la faţa locului, în lipsa reclamantului a verificat dacă au avut loc ”conflicte” şi ”încălcări de ordine publică”. Verificări de ordine economică (contravenții în domeniul protecției consumatorului) conform încheierii poliția nu a

făcut. Instanţa însă, la emiterea hotărârii, s-a bazat pe scrisoarea nr. 34/20/2-P-143 din 19 decembrie 2023 al Inspectoratului de poliție Ciocana mun. Chişinău în care este scris că organul de poliție examinând toate circumstanţele, a ajuns la concluzia lipsei elementelor constitutive a unei contravenții în acțiunile angajaților Peco Rompetrol, formular standard utilizat de poliție.
Indică că, în raport cu această scrisoare, valoarea probantă a încheierii este mai mare deoarece conține informație detaliată despre circumstanţele cazului şi din care reiese că poliția a examinat aspecte a ”conflictului” şi ”încălcărilor de ordine publică”. În privinţa contravențiilor în domeniul protecției consumatorului poliția nu s-a expus de aceea concluzia instanţei că poliția a stabilit obiectul cererii şi s-a expus asupra lui, contrazic probatoriul.
Afirmă că, instanţa nu a stabilit obiectul cererii şi eronat a aplicat legea deoarece obiectul cererii de chemare în judecată nu este calitatea produsului sau refuzul deschiderii berii dar este aplicarea practicilor comerciale înșelătoare de comerciant. Refuzul de a permite consumul berii la locul procurării în spațiu special amenajat este faza finală a acestei practici.
Punctează că, în faţa instanţei de fond reclamantul a susținut acţiunea şi a explicat că la 18 decembrie 2023 orele 18:00, magazinul alimentar din *****, filiala ÎM”ROMPETROL MOLDOVA”SA, știind cu certitudine că în incinta magazinului se interzice consumul băuturilor alcoolice, nu a adus la cunoștința consumatorilor de rând o redactare clară a clauzelor contractuale ale contractelor de vânzare-cumpărare ale produselor alcoolice şi anume că acestea nu vor putea fi consumate pe loc, dar în scopul vânzării lor şi obținerii de profit aplica fata de consumatorul de rând inclusiv şi reclamant o practică comercială înșelătoare manifestată prin aceea că având în interiorul magazinului în zonă special amenajată cu mese şi scaune, adică creând impresia că sunt destinate pentru a fi folosite la consumarea produselor procurate, şi neafișând informație despre interzicerea consumului băuturilor alcoolice, a încasat bani de la reclamant, după care a aplicat interdicții de a consuma berea în zona special amenajată al magazinului fapt care a determinat solicitarea rezilierii contractului de vânzare-cumpărare cu restituirea banilor încasați pe care însă pârâtul a refuzat să-i întoarcă cauzându-i astfel reclamantului prejudicii. Produsele comandate au rămas la magazinul ÎM”ROMPETROL MOLDOVA”SA. Astfel pârâtul, prin acțiunile sale a comis practică comercială înșelătoare prevăzută de art. 13 alin. (8) şi (9) al Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorului care prevede că o practică comercială este considerată ca fiind omisiune înșelătoare dacă omite o informație esențială necesară consumatorului mediu pentru luarea unei decizii de tranzacționare şi prin urmare determină sau este susceptibilă să determine consumatorul să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o. Iar conform art. 13 alin. (9) al Legii nr. 105/2003, o practică comercială este considerată ca fiind omisiune înșelătoare

în cazul când un comerciant nu îşi declară intenția comercială adevărată şi când în orice situație consumatorul mediu este determinat sau poate fi determinat să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o.
Punctează că cele declarate, au fost confirmate și de martorul Parascovia Poalelungi, bonurile de plată, încheierea organului constatator din 19 decembrie 2023, precum și referința ÎM”ROMPETROL MOLDOVA”SA.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri.

9. În şedinţa judiciară, apelantul Oleg Poalelungi, a solicitat admiterea cererii de apel cu motivele de fapt și de drept invocate în instrumentul de atac.

Intimata ÎM”ROMPETROL MOLDOVA”SA, în ședința instanței de apel, fiind legal citată pe email, nu s-a prezentat și nu a invocat careva motive. Concomitent, Colegiul reține că la 26 mai 2025 prin intermediul poștei electronice, intimata a depus referință la cererea de apel, solicitând respingerea cererii de apel.
Prin urmare, a fost dispusă examinarea cererii de apel în lipsa participanților la proces care nu s-au prezentat, or, în conformitate cu prevederile art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanților acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanţei de apel:

10. Audiind participanții prezenți la proces, analizând şi studiind materialele cauzei, Colegiul atestă că apelul este drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
11. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelanta respectând acest termen.
12. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
13. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (*a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98*).
14. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

15. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
16. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.
17. Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.
18. Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (*Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43*).
19. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.
20. Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
21. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, Colegiul atestă că la 1 februarie 2024, reclamantul Oleg Poalelungi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM”ROMPETROL MOLDOVA”SA cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare și restituirea banilor pentru produsele

neadministrate, încetarea practicilor comerciale incorecte, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

22. În susținerea acțiunii a indicat că la 18 decembrie 2023, orele 18:08, aflându-se în incinta magazinului alimentar din *****, filiala ÎM"ROMPETROL MOLDOVA"SA, a cumpărat o plăcintă cu cartof – 20 lei, crenvușcă în aluat – 26 lei, două beri Kozel Dark 0,5 l – 69 lei, Brian cafe – 17,50 lei (cafea care încă nu fusese preparată), achitând în total 132,5 lei. La fel, se indică că, a cerut vânzătorului să deschidă cele 2 beri, pentru a le servi la mesele amplasate în incinta magazinului, însă vânzătoarea a declarat că nu are ustensilă de deschis sticlele și precum că este interzis consumul de bere în incinta magazinului. Drept urmare, a cerut rezilierea contractului și restituirea banilor achitați, însă i-a fost refuzat.
23. La 28 decembrie 2023, Oleg Poalelungi a înaintat o reclamație în adresa ÎM"ROMPETROL MOLDOVA"SA, prin care a descris, în accepțiunea acestuia, a practicilor comerciale admise și însoțite de acțiuni înșelătoare din partea angajaților magazinului, solicitând restituirea sumei de 133 lei, precum și restituirea cheltuielilor suportate în legătură cu înaintarea reclamației date (f.d.5).
24. La 10 ianuarie 2024, ÎM"ROMPETROL MOLDOVA"SA a emis un răspuns pe marginea reclamației, în motivarea căreia a indicat că nu au fost descrise acțiunile (circumstanțele de fapt) pe care le invocă petentul ca fiind practici comerciale înșelătoare, iar vis-a-vis de solicitarea privind restituirea banilor, aceasta are un caracter declarativ, nefiind anexată și copia ordinului de plată (f.d.6).
25. Prin urmare, Oleg Poalelungi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM"ROMPETROL MOLDOVA"SA cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare și restituirea banilor pentru produsele neadministrate, încetarea practicilor comerciale incorecte, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.
26. Iar prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 12 septembrie 2024, s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată.
27. Nefiind de acord cu soluția primei instanţe, apelantul Oleg Poalelungi, în termen a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 12 septembrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri.
28. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu cererea de apel, materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanței de fond privind respingerea acțiunii, este una corectă, rezultată din aprecierea

corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

29. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecăţii, circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
30. Conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Alin. (2) prevede că drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.
31. Conform prevederilor art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.
32. Conform prevederilor art. 15 alin. (1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.
33. Conform prevederilor art. 16 alin. (1) din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin: a) recunoaşterea dreptului; b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulităţii actului juridic; d) declararea nulităţii actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligaţiei în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalităţii; i) rezoluţiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanţa de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, metodele

de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condiţiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

34. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul constată că instanța de fond just a respins cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Poalelungi.
35. Colegiul reține că, la 18 decembrie 2023, orele 18:24 în adresa IP Ciocana a parvenit informația telefonică de la persoana fizică Oleg privind existența unui conflict cu angajații Rompetrol, pe ***** (f.d.22).
36. La fața locului s-a deplasat echipajul de poliție, însă careva conflicte sau încălcări de ordine publică nu au fost stabilite. Mai mult ca atât, persoana ce a sesizat organele poliției nu se afla la fața locului, la apelurile telefonice nu a răspuns și, în consecință, alte date nu a fost posibil de identificat (f.d.21,25). La soluționarea materialului înregistrat au fost audiați și angajații benzinăriei (f.d.23,24).
37. Colegiul reține că prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Ciocana expediat în adresa lui Oleg Poalelungi la 22 februarie 2024, ultimul a fost informat despre faptul că plângerea cu privire la acțiunile pretins a fi ilegale ale angajaților stației Peco Rompetrol a fost examinată, iar în urma examinării tuturor circumstanțelor s-a ajuns la concluzia privind lipsa elementelor constitutive ale contravenției în acțiunile angajaților pârâtului (f.d.27).
38. Dispunând respingerea cererii de chemare în judecată, Colegiul constată că instanța de fond just a reținut că unicul temei juridic de aplicare a sancțiunii contravenționale poate fi contravenția ca modalitate a faptei ilicite, iar pentru a fi în prezența unei contravenții este posibil doar atunci când fapta ilicită comisă întrunește toate elementele constitutive ale contravenției: obiect, latura obiectivă, subiect, latura subiectivă. În cazul în care lipsește măcar un element constitutiv, nu putem fi în prezența unei contravenții și nu există temei juridic pentru aplicarea sancțiunii contravenționale.
39. Astfel, conform prevederilor art. 10 din Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.
40. Conform prevederilor art. 14 alin. (1) din Cod contravențional, contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă.
41. Conform prevederilor art. 45 alin. (1) din Cod contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală

măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.

42. Conform prevederilor art. 344 alin. (3) lit. d) din Cod contravențional, încălcarea regulilor privind protecţia consumatorilor prin: d) utilizarea de către comerciant a practicilor comerciale incorecte (înşelătoare şi/sau agresive) care denaturează sau sînt susceptibile să denatureze în mod esenţial comportamentul economic al consumatorului mediu la care ajung sau căruia li se adresează ori al membrului mediu al unui grup, în cazul cînd practicile comerciale sînt adresate unui anumit grup de consumatori, se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale aplicată persoanei cu funcţie de răspundere, cu amendă de la 60 la 120 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice.
43. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul constată că instanța de fond just a respins acțiunea depusă de Oleg Poalelungi, or, la caz, nu a fost pornit proces contravențional în privința persoanei juridice ÎM”ROMPETROL MOLDOVA”SA, nefiind stabilită fapta contravențională.
44. Prin urmare, cauzele ce exclud răspunderea contravențională constituie acele situații sau împrejurări în prezența cărora nu sunt întrunite una sau mai multe condiții cerute imperativ de lege pentru naşterea în sarcina unei persoane a obligaţiei de a răspunde pentru contravenţiile comise. În ce priveşte răspunderea contravenţională în general, drept condiţii care la prezenţa prejudiciului exclud răspunderea juridică sunt lipsa vinovăţiei, caracterul licit al faptei şi lipsa raportului de cauzalitate.
45. În aceeași ordine de idei, Colegiul remarcă că, instanța de fond la respingerea acțiunii, just a reținut că prin prisma art. 7 din Cod contravențional statuează expres că, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Aceasta presupune că persoana poate fi sancționată contravențional pentru o faptă doar dacă această faptă este prevăzută de Codul contravențional; procedura contravențională poate fi pornită doar pe marginea unei fapte care este prevăzută de Codul contravențional drept contravenție; și se aplică sancțiunea contravențională doar dacă s-a demonstrat vinovăţia făptuitorului, iar efectul principal al nerespectării principiului dreptăţii este imposibilitatea atragerii la răspundere contravenţională a făptuitorului, în virtutea lipsei de dovadă a vinovăţiei în comiterea contravenţiei.
46. Conform prevederilor art. 2 din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003 reglementează domeniul de aplicare a legii date, iar la art. 9 sunt inserate ”Obligațiile vânzătorului” și anume: a) să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt inofensive şi corespund cerinţelor stabilite în actele normative sau declarate; b) să nu comercializeze produse

despre care deţine informaţii că sunt periculoase sau care se consideră periculoase; c) să anunţe, imediat, autorităţile de supraveghere a pieţei, precum şi producătorul respectiv, despre existenţa pe piaţă a oricărui produs de care are cunoştinţă că este periculos şi/sau falsificat (contrafăcut); d) să retragă din comercializare produsele la care organele de control sau specialiştii proprii au constatat neîndeplinirea cerinţelor stabilite în actele normative sau declarate sau care ar putea afecta viaţa, sănătatea, ereditatea şi securitatea consumatorilor, dacă această măsură constituie singurul mijloc prin care pot fi eliminate neconformităţile respective; e) să asigure respectarea condiţiilor tehnice stabilite de producător pentru produs; f) să înmâneze bon de casă sau un alt document, care confirmă faptul cumpărării produsului, conform unui regulament aprobat de Guvern; g) să recepţioneze, să înregistreze şi să examineze reclamaţiile consumatorilor; h) să asigure respectarea condiţiilor igienico-sanitare; i) să răspundă pentru prejudiciul cauzat de produsul necorespunzător, pe toată durata de funcţionare sau a termenului de valabilitate/până la data de minimă durabilitate sau data durabilităţii minimale/data-limită de consum stabilite, cu condiţia respectării de către consumator a regulilor de transport, depozitare, păstrare, utilizare şi consum; j) să soluţioneze reclamaţiile consumatorului într-o perioadă de timp care nu poate depăşi 14 zile calendaristice de la data la care consumatorul a adus la cunoştinţă vânzătorului neconformitatea produsului şi l-a predat vânzătorului ori persoanei desemnate de acesta în baza unui document de predare-primire; k) să nu refuze comercializarea produselor fără motive justificate, aduse la cunoştinţa consumatorului.

47. Conform prevederilor art. 13 din Legea privind protecția consumatorului reglementează ”Practicile comerciale incorecte”, iar conform al. (4)-(6) al normei date, sunt descrise elementele practicilor comerciale înșelătoare.
48. La fel, în temeiul art. 15 al. (1) lit. a) al Legii privind protecția consumatorului, legiuitorul a instituit că instanțele judecătoreşti competente sau organul de control în domeniul protecției consumatorului, conform domeniului de competență: a) dispun încetarea sau inițierea procedurilor legale corespunzătoare pentru încetarea practicilor comerciale incorecte, conform procedurilor şi atribuţiilor stabilite de Codul contravențional.
49. Prin urmare, Colegiul constată că, instanța de fond just a reținut că reieșind din circumstanțele de fapt invocate de Oleg Poalelungi, probele administrate pe parcursul examinării cauzei în fond, coroborate cu cadrul legal, nu s-au stabilit careva elemente ce ar determina o practică comercială incorectă admisă de ÎM”ROMPETROL MOLDOVA”SA în coraport cu consumatorul Oleg Poalelungi.

50. La fel, pe parcursul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine că vânzătorul ÎM”ROMPETROL MOLDOVA”SA, în persoana angajaților săi, la data de 18 decembrie 2023 a eliberat cumpărătorului bonurile de casă (f.d.7), care confirmă faptul cumpărării produsului, or la caz Oleg Poalelungi prin acțiunea înaintată nu a contestat neconformitatea produsului, ci faptul că angajații ÎM”ROMPETROL MOLDOVA”SA i-au refuzat să desfacă capacul sticlelor de bere cumpărate, pentru a fi consumată în incinta magazinului, și în termenul legal a examinat reclamația consumatorului (f.d.6), deci, implicit, au fost respectate de către vânzător obligațiile inerente activității acestuia prevăzute de art. 9 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003.
51. Dispunând respingerea cererii de apel, Colegiul remarcă că, atât prin cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, apelantul Oleg Poalelungi nu aduce nici o probă pertinentă care l-ar îndreptăți să solicite anularea contractului de vânzare-cumpărare cu restabilirea situației anterioare.
52. Pe cale de consecință, instanța de apel constată că hotărârea atacată este legală și temeinică, iar apelul declarat este nefondat.
53. Sub acest aspect, reieșind din circumstanțele cauzei, în raport cu normele legale expuse, instanța de fond just a respins cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Poalelungi.
54. Prin urmare, instanța de fond corect a respins și pretențiile privind încasarea prejudiciului moral, or, această pretenție este subsecventă pretenției principale, iar respingerea pretenției de bază, atrage drept consecință decăderea posibilității de admitere a pretențiilor subsecvente, acestea fiind direct dependentă de prima.
55. Referitor la cheltuielile de judecată, Colegiul reține că potrivit prevederilor art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.
56. Conform prevederilor art. 94, alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu privire la repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.
57. În așa împrejurări, reținând dispozițiile prevederilor sus menționate, luând în considerație că cererea de chemare în judecată a fost respinsă, Colegiul atestă că instanța de fond just a respins și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată.
58. La caz, instanța de fond just a respins acțiunea, a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei

au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanţilor la proces.

59. În această ordine de idei, Colegiul apreciază cu certitudine caracterul formal al argumentelor apelantului, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.
60. În viziunea Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantul-reclamant, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei.
61. În final, instanţa de apel subliniază că, contrar prevederilor articolelor 118, 121 Cod de procedură civilă, apelantul-reclamant, în fața instanţei de fond, nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor sale și prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței și a respins acțiunea.
62. În plus, este important de remarcat faptul că apelantul-reclamant, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.
63. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanţe sunt întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelantul Oleg Poalelungi.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 12 septembrie 2024.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Diana Corlăteanu

Lucia Bagrin